

Menekültgyártás

Az Európai Unió vezetősége azt szeretné, hogy tagállamai fogadjanak be menekülteket a világ minden pontjáról. A létszámot is meghatározták az egyes országok mérete, vagy ki tudja, mi szerint. Nekünk az első hírek szerint 300 ember jutna, az újabbak ezer fölötti számokról szólnak. Talán és egyelőre, mert oly kevés hazátlanra számítanak évente, amennyi egy nap alatt hajóra száll valamelyik szétvert észak-afrikai országban? Nagyjából ugyanennyien hagyják el Koszovót, Afganisztánt, Irakot és más ázsiai országokat. Tehát a mostani számadatokat bevető célzattal inkább alulbecsülték, hogy egyúttal példát teremtsenek. Pici lyukat fúrnak a gáton, amelyen lassan, de biztosan hamarosan az egész ár betör.

Mi az oka ennek az újkori népvándorlásnak?

A délszláv háború idején – 1991 júniusa és 2001 augusztusa között – hazánk sok tízezer földönfutót fogadott be a volt Jugoszlávia területéről. Zömmel magyarokat, akiknek nagy része – különösen a katonaköteles ifjak – itt maradt. Miért tört ki a harc? Azért, mert az EU mai irányítóinak elődei demokratikusan nem kérdezték az érintett embereket, hanem létrehoztak az I. világháború után egy életképtelen államot – részben a nyolcszáz évet békében kibírt Horvát-Magyar Királyság helyén. Jugoszlávia népei a II. világháború alatt egymás ellen fordultak, ám a nyugati hatalmak azért olyan okosak, mert nem tanulnak. Nem terhelik magukat szív tudással...

Minden támogatás ellenére Tito halála után a második Jugoszlávia is fölbomlott, és megismétlődtek az iszonyatos '45-ös bácskai, horvátországi vérengzések Srebrenicában, Vukováriban és másutt. Jugoszláviával részint saját népei, részint a NATO-bombázások végeztek.

A híres anekdota szerint az egyik állami fogadáson a részeg szerb miniszter e szavakkal lapogatta szlovén kollégája hátát: Az a nagy baj,

elvtársam, hogy ti, szlovének, nem vagytok még egyszer ennyien, mert akkor egy szerbnek se kellene dolgoznia!

Most leginkább a sorsukra hagyott koszovóiak bujdosnak. Kaptak ugyan „államot”, de hozzávaló gazdaságot, rendet, politikai műveltséget és szabadságot nem. Albániával jelesen nem egyesülhetnek... Tombol a bűnözés, a korrupció, a kábítószer-kereskedés, meg ami velük jár.

Minő érdekes, ugyanez a helyzet számos menekültkibocsátó országgal is. Az első nagy háború után a volt gyarmatosítók, Amerikával egyetértve, és az ő mintáját követve, vonalzóval rajzoltak országokat Ázsia és Afrika térképére. Meg lehet nézni! A sosem létezett országok urai engedelmes lakájok lettek, a valóságos nemzetek, például a 15 milliós kurdok viszont négy államba kerültek.

Elégé közismert, hogy a volt francia gyarmatok hivatalos nyelve a francia maradt, tisztjeiket, értelmiségüket Franciaországban képzik. Párizs ragaszkodik ahhoz is, hogy bevételeiket párizsi bank őrizze, és csak korlátozott mértékben, kamat ellenében juthatnak hozzájuk. Adót is fizetnek, a gyarmati beruházások ellenértéként. Amikor Guinea ezt megtagadta, a kivonuló franciák az iskoláktól az utakig mindent leromboltak. (Lásd bővebben: Jászberényi Sándor: A gyarmatoktól a Charlie Hebdo-i terrorig. Forrás: <http://www.hir24.hu/kulfold/2015/01/14/gyarmatoktol-a-charlie-hebdo-i-terrorig/>, 2015. jan. 14. Hír 24)

Rövidre fogva: a volt gyarmatosítók kifosztott, nyomorgó, szétszabdalt népeket hagytak maguk után, a nyomor korrupciót szül, az pedig még nagyobb nyomort és viszályt. Szinte természetes, hogy sokfelé iszlám és egyéb nekivadultak próbálnak „rendet tenni”. Afrika-szerre mindennaposak a polgárháborúk, a járványok. A földrész nyugalmasabb északi részén éppenséggel a mi

mostani örök barátaink intézték el, hogy ne legyen működő állam Egyiptomban és semmilyen se Líbiában. Nem tetszett nekik az ottani rendszer. Ilyenkor joguk van fölkelést kirobbantani, bombázni? A mai rendtelen rendszer tetszik? Az embercsempészek szörnyetei?

Özönlenek az üldözöttek a mi barátaink működése következtében, akik most azt kérik, fogadjuk be a földönfutókat! Mi lenne, ha barátaink a baj gyökeréhez, önmagukhoz fordulnának? Ha saját lelkükbe tekintenének a bankszámlájuk mellett, és megpróbálnák helyrehozni azt, amit elrontottak Szudánban, Csádban, Irakban, Afganisztánban, s mindenütt, ahová bedobták a bombáikat? Ha tényleg szabadon engednék a volt gyarmatokat? Ha engednék, hogy hazává váljanak lakóik számára? Ha megfizetnék a nekik okozott károkat? Ha segítenék őket, hogy istenadta lehetőségeiket a maguk javára használják?

Ujjaim elszabadultak, s írták: vagy legalább békén hagynák őket! De nem, ez már nem lehetséges. Gazdaságuk euróatlanti civilizációja lényegében kultúra nélküli képződmény, amely megfertőzte az általa leigázott világot, midőn óriási műszaki eredményeit kultúrája elsorvasztása árán érte el. Vallását, művészetét már szétverte, most veri szét maga alatt társadalmi-biológiai alapját. De erről majd máskor.

Nem kétséges, hogy az üldözötteket azoknak kellene befogadniuk, akik bujdosóvá tették őket. Az sem, hogy mi befogadjuk a 300 üldözöttet.

Miért?

Mert a magyar nép „megtörve bár”, de még mindig keresztény, és megért ezt-azt az evangéliumból.

Amikor a hegyi beszéd után Jézus lejött a hegyről, akkor egy leprás lépett hozzá, leborult előtte, és kérte: „*Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.*» Jézus kinyújtva kezét, megérintette és így szólt hozzá: *»Akarom, tisztulj meg!« Erre az tüstént megtisztult leprájától.*” (Mt 8,2-4)

Az élet kockázat. A leprás megfogása is, hiszen fertőzéssel és kiközösítéssel járt. Jézus érintése és szava befogadást jelentett. Roppant kockázat a szeretet, hiszen számárfület mutat az érdeknek. Az egyetlen, ami megéri. Befogadni az tud, akiben van hely, mert Isten él benne, ezért énje nem tör ki szív- és agyzugaiból.

Istenben azért van hely, „sok lakás”, mert nem magányos, mivel Szentháromság: ezért a szeretet Istene.

A Gonosz, ha belénk száll, minden helyet elfoglal. Isten viszont helyet nyit.

Menekültek háborúja

Tele van velük a Tisza-parti Magyarok Művelődési Központja. Szerb rendőri kísérettel, jó márkájú, divatos, drága ruhákban érkeznek, táblagéppel, férfityénynyi telefonokkal. Nem boltból, hanem éttermekben esznek, s gondosan számolgatják, hogy eurójuk dinárban mit ér, egész pontosan, mennyi a napi kerethez képest. Úgy látszik, van napi keretük, mintha ilyesmit kapnának valahonnan. Talán éppen attól, aki Európába településüket szervezi. Gazdáik kilétéről nem beszélnek, de találtak már a helybeliek elveszett, amerikai honosságú telefont is.

Kanizsa mintegy elosztóállomásként működik. Meghatározott napon lakóit kiviszik a határ egy megadott térségébe. Ott ócska ruhába öltöznek, a ledobott Levi's, Nike és egyéb holmikat várják a cigányok, a „menekülőket” a magyarországi ügynökök.

Elmondásuk szerint egy négytagú család 2000 eurót fizet Görögországtól Kanizsáig. Pakisztántól negyvenezret. Ember legyen a talpán az, aki ennyi útiköltséget futás közben elő tud teremteni. Le a kalappal előtte, meg újtának *egyengetői* előtt.

Az '56–57-es magyar és a '89-es endékás menekülés másként nézett ki. Emlékszünk? Azzal együtt, hogy akkor is akadtak „ügyes” fosztogatók...

Kik a szervezők?

Titok.

Sokan úgy sejtik, hogy az Iszlám Állam vagy más stratégiai gondolkodású muszlim csoport szervezi a népvándorlást. A haditerv bekerült a köztudatba. A fegyveres muzulmán csoportok már két világrészen sikerrel harcolnak a volt gyarmatosítók és szövetségesük, az USA ellen. Az ő nem felejtő kultúrájukban máig eleven a lassan másfél évezredes síita-szunnita ellentét, tehát természetes, hogy a rabló gyarmatosítók meg üzlettársaik, a rabszolga-kereskedők egy kalap alá vétetnek, és bűneik sosem évülnek el. Már csak azért sem, mert újakkal tetéződnek,

s a gyarmatokat ma is szipolyozzák volt uraik. Mi tagadás, igen sokkal tartozik a Nyugat Afrikának, Ázsiának, Latin-Amerikának, s illő volna, hogy fizessen: egye meg a saját főztjét.

A mai népvándorlás kieszelői remek taktikát találtak ki, miután fölmérték az ellenfél erőit és gyöngéit.

A célpont véletlenül sem a főndok Izrael, hanem a jómódú Európa, amelynek déli részei a középkorban arab, majd oszmán-török fölségterületek voltak. Nemcsak az Ibériai-félsziget zöme, hanem Carcassone meg Narbonne környéke Dél-Franciaországban és a Földközi-tenger szigetei, beleértve Szicíliát is. Még az olasz csizma „feje” is arab kézre került néhány évtizedre. Később az Oszmán Birodalom uralma alá került a Balkán és Magyarország háromnegyede, a krími tatárok birodalma Lengyelországig és a Moszkvai nagyfejedelemségig. Íme a történelmi jogcím. Erősebb, mert igazoltabb, mint a románoké Erdélyre, a szerbeké Bácskára–Bánátra–Szerémségre. A történelmi jogcím lelkesíti a hadakat.

Izrael-Palesztina is iszlám birtok volt, de Izrael atomhatalom. Európa és az USA föltétel nélkül védi. Ezért süttötték ki a stratégiák: hátszárnya legyen a célpont.

Továbbá: Európa műszaki-tudományos fölénye folytán katonailag ugyan még igen erős, de társadalma szemlátomást bomlik. Maga a helyi elit rombolja! A család eltűnőben, a gyermekek fogynak. A vallás és a hit alig pislákol: gúnyolják, sőt, üldözik, ezáltal a szellemi élet elsorvad, a kultúra kérésztöltelek – izmusok – porviharja. Közgondolkodása és az azt vezénylő liberális sajtója serkenti az önemésztő folyamatokat, csakúgy az oktatási rendszere is. A család he-

lyett az egyneműek „házassága” pártolandó, a természetes családért küzdeni illiberális eretnokség, az egyház reakciós, a nemzet elavult.

Európa közel áll ahhoz, hogy szellemi ürnek tartsuk.

A már behatolt muzulmán csoportok sokféle népes, városnegyedekre kiterjedő közösségekké izmosodtak saját nyelvvel, vallással-kultúrával, oktatással. Sőt, jogszolgáltatással – nem kérnek a liberális törvényekből!

Eszük ágában sincsen beolvadni, divatos szóval: integrálódni. Ugyan mihez? A bomláshoz? Egyedül a műszaki-tudományos javakat kell elsajátítaniuk, s akkor kész.

Európa fővárosa, Brüsszel nem véletlenül rég kijelölt célpont: lakóinak már 40%-a muzulmán, a városban a leggyakoribb férfi személynév a Mohamed.

A Földközi-tengeren az embercsempész bandák afrikaiakat hurcolnak a gyarmati világ átörökített s máig tartó kizsákmányolással fönntartott nyomorából, járványaiból Európába, amely „előzékenyen” eltakarította útjukból Líbiát. Ha a lélekvesztőkre zsúfoltak fele elpusztul, semmi baj, jön a következő menekülthullám, s az útiköltség is ki lesz fizetve...

A magyar hatóságok 2015 első öt hónapjában 33 542 „menekültet” fogtak el, nagyjából annyit, amennyit tavaly egész esztendőben. 128 maradhatott, a többi próbálkozhat újra.

A magyarkanizsai hírek fényében arra kell gondolnunk, hogy a szerb rendőrség védelmében a balkáni úton a képzetesebb hadoszlop, a jövő tisztkar menetel, immár bizonyos technikai eszközök, s ami fontosabb, tudás birtokában.